

[Forsvarsministeren]

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale dette til velvillig behandling i tinget.

Lenger (VS):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om børns beskyttelse mod vold.

(Beslutningsforslag nr. B 26).

Forslagets fire elementer indgik oprindeligt i det børnepolitiske forslag, som venstresocialisterne fremsatte første gang den 19. januar 1982. Netop over for disse fire elementer har der ved flere lejligheder vist sig en positiv holdning blandt en stor del af folketingets medlemmer, senest i sidste folketingsår, hvor et identisk forslag dog ikke nåede at blive færdigbehandlet.

Forslagets punkt 2 – afskaffelse af revselsesretten – påkalder sig normalt den største interesse, og derfor ønsker jeg at præcisere, at afskaffelse af revselsesretten ikke kan stå alene. Denne del af forslaget er snævert forbundet med i hvert fald punkt 1 og punkt 3 om henholdsvis en oplysningskampagne og etablering af krisecentre og andre hjælpemuligheder.

Det er således ikke forslagsstillerne's mål at opnå en kriminalisering ud over den kriminalisering, som findes i dag. Tværtimod finder forslagsstillerne, at anvendelse af straf mod forældre, som er gået for vidt i voldsanvendelsen over for børnene, meget ofte gør ondt værre for den pågældende familie. Forslagets formål er derfor at begrænse den faktiske brug af vold og revselse i opdragelsen. Selv om revselsesretten ikke i sig selv er en ret til at udøve vold, så er den med til at sløre grænserne mellem revselse og vold, og dette er efter forslagsstillerne's opfattelse yderst betænkeligt.

Allerede med baggrund i den nuværende retstilstand har forslagsstillerne oplevet eksempler på, at anvendelse af straf mod forældre var helt uden betydning eller i værste fald var af negativ betydning. Her tænkes især på de situationer, hvor forældrene har fået en dom, men hvor forholdene i familien forbliver uændrede og lige så belastende for forældrene. I disse situationer vil volden med stor sandsynlighed blive gentaget. Derfor er en isoleret afskaffelse af revselsesretten uden

mening, hvis de øvrige foranstaltninger ikke også gennemføres.

Det har været nævnt i debatten, at en afskaffelse af revselsesretten vil føre til flere straffesager. Udgangspunktet for dette standpunkt er imidlertid forkert, fordi det bygger på en *isoleret* afskaffelse af revselsesretten, og det har aldrig været forslagsstillerne's mening.

Tværtimod vil punkterne 1–3 i forslaget under ét føre til færre straffesager og mindre voldsanvendelse.

Det er derfor helt bevidst, at forslagsstillerne ikke foreslår nogen straffebestemmelse for revselse. Men samtidig ønsker vi at understrege, at vi heller ikke kan acceptere, at revselsesretten kan give rabat i strafudmålingen, når egentlig vold har fundet sted. Det sker under den nuværende retspraksis. Vi har intet imod, at der dømmes mildt i disse sager, for det er helt andre foranstaltninger end straf, der kan løse problemerne; men så må mildheden være begrundet i dette og ikke i, at revselsesrettens eksistens er en formildende omstændighed, der gør en del af den anvendte vold straffri.

I så fald får revselsesretten betydning for voldsanvendelse på ethvert niveau.

Formålet med beslutningsforslaget er derfor at bekæmpe vold mod børn, at hindre problemerne i at opstå og at tilbyde hjælpeforanstaltninger til de familier, hvor problemerne er opstået. Straffesystemet skal fremover finde mindst mulig anvendelse i disse sager – og også gerne mindre anvendelse end i dag.

Torben Lund (S):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fremskaffelse og finansiering af boliger for ældre og personer med handicap.

(Beslutningsforslag nr. B 27).

Jeg skal i øvrigt henviser til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager det.

Pelle Voigt (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved tillade mig at fremsætte: